

но и той, подобно на мене, се забързал, затова... какво
е станало? - попитал го строго Саваотъ. Ти още не
си старотурчинъ; отъ какво е побод? - „Не съмъ
таковъ, слава Господи, казанъ мисль и се прѣвратилъ,
но моятъ беля е не по малко. Като стигнахъ въ София,
ликата прѣзъ улица Турко и щомъ излядохъ № 22, тутакъ
ми дойде на умъ, че съмъ тридесетъ и три годишенъ и
несмугливъ и се уплашихъ, че Бървиговъ ще ме
зачисли на сила въ Македонската Дивизия!...“

Господъ рече, че страсанъ на Иуса билъ напълно
основателенъ и му простилъ. Вземъ реда на св. Духъ..
и къмъ него отпраща Господъ своите заповѣди, да сѣде
на земята и вътвори миръ между човѣкутъ. Но св. Духъ
отказалъ. Отказалъ срамежливо, но твърдо. - „Ти още
си невидимъ, казанъ Господъ, Бървиговъ не може да те
залови и прати по евангелскъ редъ на Тбланица! - „Това
е вѣрно, ^{Господи,} Но азъ отъ друго се боя, отбързалъ св. Духъ. Страхъ
ме е да не ме обикнатъ пакъ хората въ свѣтото дѣ-
ло, каквито ми припадаха прѣди 1917 година!...“

Почава Господъ затръшналъ рожави и казанъ: „Ще
ида азъ самъ“. и поелъ... Но веднага се дигнала
голяма олеия въ небесата. Архангели, серафими, херу-
вими се провиквали: „Богъ милостивъ, помози ни оми-
ванъ? - „Азъ пакъ ще се върна“ отицалъ се да ги
устокоу Саваотъ. Но ги възразили едновременно: „Не
знаемъ ли че Краиъ Нейръ отгледва претендиръ за
Твоя прѣселъ и че до като Ти си на земята, той може
да се касива на твое мѣсто и съ своята „черна рожка“
да ~~разбърка~~ ~~капурне~~ прѣбърне и разгроми небеса?..
„Направва го“ отицалъ Господъ, съвдо кратко раз-
мисленъ и ~~добързаву~~ ~~прѣвратилъ~~ ~~пакъ~~ ~~къмъ~~ ~~небесата~~
за да заеме прѣстолъ си, ~~до~~ ~~където~~ ~~не~~ ~~се~~ ~~е~~ ~~настаналъ~~ ~~въ~~
~~къмъ Краиъ Нейръ~~..

Хр 7 ме

